

Als ik in gedachten sta

1. Als ik in gedachten sta,
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor Zijn oog aan 't kruishout brak.

2. Hoe nog stervende Zijn mond,
troost voor vriend en moeder vond,
weet ik: Hij vergeet ons niet,
schoon Hij stervend ons verliet.

3. Op Zijn kreet: "Het is volbracht,"
antwoordt mijn aanbidding zacht:
Jezus, ook voor mij verwierf,
Gij verlossing, toen Gij stierf.

4. Hoor ik, hoe het laatst van al,
Hij Zijn geest aan God beval,
weet ik ook mijn geest en lot,
in de handen van mijn God.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis

1. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
hangt ten spot van snode smaders.
Zoon des Vaders,
waar is toch Uw almacht thans,
waar Uw goddelijke glans?

2. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en Hij hangt er mijnentwegen,
mij ten zegen.
Van de vloek maakt Hij mij vrij,
en Zijn sterven zaligt mij.

3. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis.
Zou ik dan in droeve dagen
troostloos klagen?
Als ik naar Zijn kruis mij richt,
valt mijn eigen last mij licht.

4. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis!
'k Heb mij, Heer, voor dood en leven
U gegeven.
Laat mij dan in vreugd en pijn
met U in gemeenschap zijn.

Jezus, leven van mijn leven

Jezus, leven van mijn leven,
Jezus, dood van mijnen dood,
die voor mij U hebt gegeven,
in den bangsten zielenood,
opdat ik niet hoop'loos sterven,
maar Uw heerlijkheid zou erven.
Duizend, duizend maal o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Dank, mijn Heiland, voor Uw lijden,
voor Uw bitt're bange nood,
voor Uw heilig, biddend strijden,
voor Uw trouw tot in de dood,
voor de wonden, U geslagen,
voor het kruis, door U gedragen;
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

1. Mijn God, mijn *God*, waarom verlaat Gij mij,
En *redt mij* niet, terwijl ik zwoeg en strij',
En *brullend klaag* in d' angsten die ik lij',
Dus *fel* geslagen?
't Zij ik, mijn God, bij *dag moog'* bitter klagen,
Gij *antwoordt* niet; 't Zij ik *des nachts moog'*
kermen.
Ik heb geen rust, ook vind ik geen ontfermen
In mijn verdriet.

6. Wees dan mijn *hulp*; houd U niet ver van mij;
Mij *prangt* de nood, *benauwdheid* is nabij;
'k Heb *buiten U*, daar ik zo bitter lij',
Geen *hulp* te wachten.
Een *stierenheir* uit *Bazan*, *sterk van krachten*,
En *fel* verwoed,
Omringt m' aan alle zijden;
Mijn God, hoe *zwaar*, hoe *smart'lijk* valt dit lijden
Voor mijn gemoed!

Zegen mij (Indien mogelijk staande)

Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.
O God, zegen mij alle dagen lang!

Vader, maak mij tot een zegen;
ga mij niet voorbij.
Regen op mij met Uw Geest, Heer,
Jezus, kom tot mij
als de Bron van leven,
die ontspringt, diep in mij.
Breng een stroom van zegen,
waarin U zelf steeds mooier wordt voor mij.

Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen om de ander tot zegen te zijn.
O God, zegen ons tot in eeuwigheid!

Vader, maak ons tot een zegen;)
hier in de woestijn.)
Wachtend op Uw milde regen,)
om zelf een bron te zijn.)
Met een hart vol vrede,)
zijn wij zegenend nabij.)
Van Uw liefde delend,)
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.) 2x

Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van Uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.